

delen hidrører fra forbedrede Formuesomstændigheder og Halvdelen fra Dødsfald og anden Afgang.

Finantsministeren: Jeg befinder mig tidt i nogen Forlegenhed, naar den ærede Ordfører siger: „Finantsministeren har yttret det eller det,“ idet jeg ikke stedse veed, om derved menes mig eller den tidligere Finantsminister. Nys blev det sagt, at Finantsministeren havde ligesaa liden Egård for Rigsdagen som for Domstolene, eller omvendt. Jeg vil i ethvert Fald tillade mig at formene, at denne Udtalelse var uberettiget; skulde den være henvendt til mig, vil jeg forbeholde mig nærmere at imødegaae den. — Jeg skal nu gaae ind paa nogle af de Punkter, der nylig ere blevne foredragne af den ærede Ordfører. Den ærede Ordfører har sagt, at det var soleklart, at den Pension var 13 Rd. 32 $\frac{1}{2}$ for stor; at den var saameget for stor, og saa fremdeles. Det lader sig virkelig ikke gjøre paa denne Maade at bevise sine Paastande. Det gjælder om en meget vanskelig Fortolkning af en meget vanskelig Lov. Det Spørgsmaal, som, idetmindste efter den Stilling, Sagen nu har faaet, skuler sig herunder, er Spørgsmaalet, om Dypasserpenge, — hvilke nu utvivlsomt (thi derved foreligger der en Højesteretsdom) blive at medregne, idetmindste naar kun een Dypasser er tilstaaet, — det er, siger jeg, Spørgsmaalet, om Dypasserpenge skulle henføres under Pensionens § 4 Nr. 3 eller § 4 Nr. 1. Skulle de henføres under Nr. 3, og skal endvidere, hvad jeg ikke har benegtet, det Beløb, som vedkommende Officerer alt havde i tidligere Pension, medregnes, da er det, at de 13 Rd. 32 $\frac{1}{2}$ ville blive at afkorte; men, skulle de henføres under Nr. 1, saa stæer denne Afkortning ikke, hvad enten det tidligere omtalte Beløb medregnes eller ikke, hvad enten altsaa Beløbet kommer over eller under 1000 Rd. Jeg udtaler nødigst min Mening om dette Spørgsmaal; thi Sagen er nu gjort anhangig for Domstolene. Jeg kan heller ikke sige, om jeg slutter mig til den afsaaede Finantsminister eller ikke; thi den afsaaede Finantsminister havde to Dypattelser af Spørgsmaalet. Han har først gjort den Dypattelse gjældende, at Dypasser-

pengene blive at henføre til § 4 Nr. 1, men senere har han forandret denne Dypattelse og henført dem under Nr. 3. Dette har vakt Modstand, og Sagen er gjort anhangig ved Domstolene, hvilket jeg finder ganske rimeligt; og jeg vil derfor nu, da den svæver for Domstolene, ikke udtale mig om, hvorledes jeg opfatter dette Spørgsmaal. Havde jeg Spørgsmaalet aabent for mig, vilde jeg naturligvis pligtmæssigt staae mig en bestemt Overbeviisning om den rette Fortolkning, og den vilde jeg tilraade H. S. Majestæt at følge. Men nu er Spørgsmaalet inddraget for Domstolene, og man vil vel derfor finde, at det ikke er rigtigt i dette Dieblik at decretere Noget om Sagen. De to Indstillinger under 12 b og 16 formes jeg altsaa, maae udgaae; men jeg har ikke stillet noget Endringsforslag herom. Jeg stod nemlig i den urigtige Tro, at, naar der er stemt over disse enkelte Indstillinger, saa kunde man ogsaa paa lignende Maade faae stemt over de enkelte Indstillinger, der ere fremkomne fra Revisionen; men jeg er bleven gjort opmærksom paa, hvad der vistnok ogsaa er det Rette, at, naar der stemmes imod disse Poster, saa blive dog Revisionens Indstillinger staaende, og jeg seer mig altsaa ikke for Dieblicket istand til Andet end at bede Udvalget om at tage Sagen under Overveie inden 2den Behandling og overveie, hvorvidt ikke Posterne 12 b og 16 ganske maatte udgaae, idet jeg iøvrigt troer at kunne ligeoverfor Udvalget lade de andre Grunde, som jeg har i Reserve, blive borte, og blot lade den Grund træde frem, at Sagen er anhangig for Domstolene. — Hvad Nr. 14 angaaer, hvor det er foreslaaet, at en Udsættelse skulde bortfalde, og hvor den ærede Ordfører har talt meget bestemt om, at Finantsministeren havde gjort Uret, da maa jeg dog nu bestemt erklære, at jeg er ganske uden for denne Sag, som jo er et gammelt Spørgsmaal; jeg gjen tager blot dette, fordi jeg, som sagt, undertiden ikke veed, om det er til mig eller til min Forgænger, den ærede Ordfører siger. Jeg har aldrig havt nogen Tvivl om Dypattelsen af denne Bestemmelse. Jeg er fuldkommen enig med Udvalget, og har allerede anvendt Loven eller foranlediget den anvendt paa denne Maade. Om der nu iøvrigt er begaaet nogen Uret